

Dragoste anonimă...

Florin-Cezar CĂLIN

"- Urăște-mă cât vrei ... eu te iubesc!",
Curg către tine mistuit de dor.
Nu aş putea nicicând să te urăsc,
De-ar fi pentru aceasta să și mor.

Ning fulgi imaculați de fericire,
Pe clipa de sinceritate pură.
Aş vrea să ne-ntâlnim în nemurire,
Atunci când ai să mă săruți pe gură.

Plutesc! ... un fulg de nea prin aer,
Când văd că mă iubești definitiv.
Îmi toarce viața sângele din caier,
Ca să-i răspund iubirii pozitiv.

"- Renunță la idei preconcepute!",
Secretul tău va fi normal și-al meu.
În dragoste văd că îți cauți rude,
(mai ai destul până la Dumnezeu).

Izvor mi-ești de iubire sau durere,
Ai măcinat în timp voința mea.
Am așteptat prea mult a ta părere,
Dar încă n-am avut parte de ea.

Tu m-ai iubit mult în anonimat,
E timpul să o dovedești și-acum.
Că dragostea-ți nu este surogat,
Și-n viață îți-ai găsit tu al tău drum.

Brăila, octombrie 2017